

İsrail şirketinin ne işi var orada!

İsrail'in Ankara Büyükelçisi Gaby Levy'nin, Suriye sınırı boyunca yerleştirilen mayınların temizlenmesi konusunda tartışmaların tırmandığı bir dönemde Urfa'da söylediği sözler, özel bir anlam yüklenmese bile, yakışıksızdı. "Bu bölge hem Müslümanlar için hem Yahudiler için çok önemli bir yer. Biz küçüklüğümüzden beri nereden geldiğimizi ve tarihimizi biliyoruz. Bunu küçük çocuklarımız da biliyor. Tabii her Yahudi için bu topraklar ve atalarımızın dedelerimizin geldiği bu topraklara gelmek çok önemli. Özellikle Şanlıurfa ve Harran bizim için çok önemli..." diyen Bergama doğumlu Levy'nin sözleri, en masum bakışla kamuoyu hassasiyetini istihza ile karşılamaktı. Bu sözlerin, hem de Urfa'da hem mayın tartışmasının alabildiğini tırmandığı bir dönemde hem de İsrail'in bölgeye ilgisinden duyulan rahatsızlık varken söylenmesi çok ciddi bir dikkatsizlik örneğidir. Tarihsel gerçekler, Arz-ı Mev'ud tartışmaları değil kastettiğim. Bazı İsrailliler'in hiçbir zaman gerçekleşmeyecek hayallerinden başka anlam ifade etmeyen söylemler değil. Bugünün, bölgenin gerçeklerinden hareketle söylüyorum bunu. Bir diplomatın, hele bu İsrail gibi bütün bölgede güvensizlik kaynağı olan bir ülkenin büyükelçisi ise, böyle bir hata yapması kabul edilir bir şey değildir.

Türkiye'de İsrail'e yönelik duyarlılığı hafife almak hatta küçümsemek kimsenin haddine değildir. Bu son derece gerçekçi bir tepkidir. Yahudi düşmanlığı ile, yabancı düşmanlığı ile, popüler siyasi söylemin moda ifadeleriyle açıklanacak bir durum değil bu. Daha dün Gazze'deki kıyım yaşanırken Türkiye ayağa kalkmamış mıydı? Kıyımı yapanlar değil de buna reaksiyon gösterenler mi, Türkiye-Suriye sınırına bir İsrail şirketinin yerleşmesine karşı duranlar mı yanlış yapıyor! Üstelik bu duyarlılık sadece Suriye sınırı boyunca değil, bütün Türkiye'de var, bütün bölgede var, bütün dünyada var. Dünyanın her bölgesinde İsrail'e karşı özel bir dikkat söz konusu. Bir olayda İsrail'in daha varsa o olay daha bir özenle ele alınır. Bu gerçeğin suçlusu bütün insanlık değil, İsrail'in kendisidir! Kendisini eleştiren herkesi, her ülkeyi antisemitizmle karalama yaptırımına mahkum olmadan gerçekleri söylemeye, duyarlı olmaya ısrarla devam edeceğiz.

Türkiye ve Suriye, bugün birbirine çok yakın iki ülke. Hiç kimsenin tahmin edemeyeceği oranda bir yakınlık söz konusu. Bundan en fazla rahatsız olan elbette İsrail. Soğuk Savaş döneminde iki ayrı siyasi kampta yer almalarının bedelini iki ülke de ödedi. Bugün, o dönemde örülen kalın duvarları yıkma zamanı. Dikkat edelim; İsrail duvarlar örerken biz duvarları yıkıyoruz. Siyasi yakınlık, ekonomik yakınlık, askeri yakınlık her geçen gün daha da artıyor. Dokuz yüz

Yazar Ali Kara

Perşembe, 28 Mayıs 2009 09:03 - Son Güncelleme Cuma, 29 Mayıs 2009 07:56

kilometrelik sınır şimdi işbirliği ve dostluk sınırıdır. Eğer bu sınırın bir bölümünde yüz binlerce mayın varsa, bu elbette ortadan kaldırılacaktır. Geç bile kalındı. Bunun için Ottawa Sözleşmesi gerekmiyor. Bunun için 2014 yılını beklemek gerekmiyor.

Teknik anlamda mayın temizleme konusunda ciddi bir kafa karışıklığı var. Herkes bir başka öneride bulunuyor. Ama şurası gerçek; Mayınları temizlemeyi becerebilen sadece İsrail firmaları değil. Böyle bir şey yok. Türk firmaları da aynı şeyi yapabilir. Daha önce yaptı da. O zaman İsrail'in bu işe bu kadar talip olması sadece ekonomik bir yatırım olarak mı görülmeli? Bununla mı sınırlı? Ya da İsraili firmaları buraya sokmak için ısrarcı olmanın anlamı ne? Elli yıl önce döşenmiş mayınları temizleyecek bir teknoloji yok mu bu ülkede? Orta ölçekli Anadolu girişimcilerine bölge bölge dağıtılsın, onlar bunun teknolojisini de bulacak, mayınları da pekala temizleyecektir. Günlerdir izliyoruz. Sadece belli çevreler değil, Türkiye'nin hemen tamamı İsrail'in bölgeye girmemesi konusunda ısrarlı. Buna taraftar olan neredeyse yok. O zaman neden bu ısrar?

Bugüne kadar bu ülkeye verilen savunma ihaleleri kamuoyunda ciddi endişelere, itirazlara neden oldu. Haklılık payı olduğu sonraları ortaya çıktı. İhalesiz verilen siparişlere, sonraki fiyat artırımlarına bakınca bu ortaya çıkıyor. Türkiye-Suriye sınırı bizim Ortadoğu ile bağlantımız. Burada hiçbir güvensizlik oluşmamalı. Irak işgali öncesi yine bu güzergah tartışmaya açılmıştı. İskenderun Körfezi'nden Irak sınırına kadar olan kuşak tezkere tartışmalarının içindeydi. Bundan sonra da öyle olmaya devam edecek.

Mesele sadece mayınların temizlenmesiyle sınırlı teknik bir konu mu? Ya da temizlik sonrası organik tarım meselesi mi? Acaba daha başka, Bilediğimiz boyutları mı var? Mesela petrol...

Suriye geçtiğimiz aylarda ulusal petrol rezervini açıkladı. Uzun süren çalışmalar sonrası bir rapor yayınlandı. Pek kimsenin dikkatini çekmedi. Rezervinin 24 milyar varil civarında olduğu ifade ediliyor. Ama daha dikkat çekici yönü, bu rezervler ülkenin kuzey ve kuzey doğusunda. Yani Türkiye'ye yakın yerlerde. Sınırın Türkiye tarafında son zamanlarda yapılan aramalarda ümit verici sonuçlar elde edildi. Mayınların temizlendiğini düşünelim. 180 milyon metrekaarelik bir toprak parçası elbette tarım için olağanüstü bir zenginlik. Peki ya petrol için?

Buraların petrol sahaları olabileceğini düşünsek ne olur? Gerçekten bu mayınlar sadece Batı-Sovyet Bloku'nun sınırları olduğu için mi, Suriye'den gelebilecek tehditleri önlemek için mi döşenmişti?

Hiç kimse, bu ülkenin insanının duyarlılığını yadırgamasın. Ayıplamasın, küçümsemesin. Bu duyarlılığın toplumun her kesimi tarafından paylaşıldığını, derin bir akıldan kaynaklandığını düşünüyorum. Türkiye'nin şu an endişe edildiği gibi bir hata yapacağına da inanmıyorum. Yapmamalı. Böyle bir lüksü yok. Varsın İsrail firması olmasın. Ne kaybedeceğiz?

İbrahim Karagül - Yeni Şafak
ibrahimkaragul@gmail.com

AKLİMİZİ BAŞİMİZA ALALIM..... LANETLİ KAVİMDEN UZAK DURALIM.....

Yazar Ali Kara

Perşembe, 28 Mayıs 2009 09:03 - Son Güncelleme Cuma, 29 Mayıs 2009 07:56
